

عنوان مقاله:

تقابل زبان نوشتاری و زبان گفتاری در دو اثر محمدرضا شفیعی کدکنی (ادوار شعر فارسی و موسیقی شعر)

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی زبان و ادبیات فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

طاهره خراط طاهر دل - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی، پردیس البرز، دانشگاه تهران

منوچهر اکبری - استاد تمام زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

محمدرضا شفیعی کدکنی استاد ممتاز دانشگاه تهران و یکی از پرکارترین مولفان حوزه های مختلف علوم ادبی است. هر که آثار او را مطالعه کرده باشد به نیک می داند در نوشته های این مولف، بیشترین اطلاعات به ساده ترین شکل ممکن بیان شده است. زبان وی زبانمعیار ادبی زمان حال است. در عین حال تلفیقی از زبان نوشتاری و زبان گفتاری است. این مقاله بر آن است تا عناصر و ویژگی هایی که نگاه نوشته وی را ادبی و گاه گفتاری می سازد. واکاوی کند و در حد وسع تجزیه و تحلیلی سبکی از این خصیصه در دو کتاب وی یعنی ادوار شعر فارسی و موسیقی شعر ارائه دهد. روش چنین تحقیقی مبتنی بر شیوه تلفیقی یا بهره گیری از هر دو شیوه کمی و کیفی است. هم چنین این دست پژوهش ها مشخص می سازد در برخی سال ها شیوه نوشتاری بر اسلوب گفتاری برتری داشته و در بعضی سال ها برعکس روش گفتاری یا استفاده از عناصر زبان گفتار بر گونه ادبی پیشی گرفته است. به هر دو شیوه نکارش وی چه به صورت ادبی و چه به گونه گفتاری زبان معیار کنونی کتب علوم ادبی است. استفاده از جملات مقلوب به جای جملات مستقیم نمود بارزی از بهره گیری از عناصر زبان گفتاری است. هم چنین انواع حذف، متن را به زبان گفتار نزدیک می سازد.

کلمات کلیدی:

زبان، زبان نوشتاری، زبان گفتاری، تقابل زبانی، محمدرضا شفیعی کدکنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1979859>

